

Esiet sveicināti Jūsmājās!

Klāt gada tumšākie mēneši. Garākie vakari un gaidītākie rīti. Bet neskumsim par to, priecāsimies, ka mums atkal ir, ko gaidīt! Būs saule, būs gaisma. Būs pavasaris. Būs!

Šis bijis notikumiem bagāts laiks. Jau paspējām papriecāties par baltu sniegu, kas liegi šūpojās vēl nenobirušajās krāšņajās koku lapās. Izjutām vēja spēku.

Bijām kopā uz pirmo pasākumu renovētājā un izremontētājā tautas namā. Priecēja, ka zāle bija skatītāju pārpildīta. Nav jau tā, ka mūs interesē tikai tas, ko likt uz galda un smērēt uz maizes. Arī sirds un dvēsele prasa savu tiesu. Nosvinēta mūsu sieviešu kora „Jūsma” piecpadsmit gadu jubileja, apmeklējot jauko koncertu. Iesākta ceļa Lazdona – Mētriena rekonstrukcija. Ietaupīšies laiks ceļā un izpaliks nepieciešamais autotransporta remonts izdangātā, slapjā ceļa dēļ. Pa asfaltu varēsīm vizināties līdz Madonai. Redz, nākotne nemaz nav tik drūmās un pelēkās krāsās ietonēta.

Novembris ir laiks, kad aizvien biežāk vakaros roka sniedzas pēc sveces. Pietrūkst gaismas. Šis ir arī mūsu Latvijas laiks. Aizdegšim liesmiņu arī par savu dzimto vietu, savu zemi, savu valsti. Lai vai kādi laiki, tomēr tā ir mūsējā. Būsim lepni par savām mājām! Lepnumu par savu Madonas novadu vairo arī liezēriešu Vītolu ģimenes dziedātās dziesmas „Ģimeņu dziedāšanas svētkos” LNT un Madonas zaļā kora panākumi šovā „Koru kari 2”. Un, kad tu redzi, kā mūsējie nervozē, stāvot uz izbalsošanas pakāpieniem, roka tā vien sniedzas pēc telefona.

Neaizmirsīsim aizdegt sveci arī par saviem aizgājējiem, jo šis ir arī Veļu laiks.

Ticēsim visam labajam! Ticēsim gaišākai rītdienai!

*atbrīvo sapņus
no neticības valgiem
sapītiem soļiem
nav ceļa
vien laipa uz
nekurieni*

Solvita

Vienmēr mīli gaidīts Mētrienas tautas namā!

17. oktobrī pēc vērienīgas renovācijas Mētrienas tautas nams aicināja uz pirmo pasākumu „Nāciet pie manis rudenī, mums rudenī jābūt kopā!”. To, cik ļoti gaidīts un vajadzīgs mētrieniešiem ir silts un izremontēts tautas nams, liecināja pārpildītā skatītāju zāle.

Šī nama vēsturi atcerējās ilggadējais pagasta padomes priekšsēdētājs Ilmārs Grudulis: „Mētrienas tautas nams 2009. gada oktobrī piedzīvoja trešo atdzimšanu. 19. gadsimtā celtā akmens mūra ēka kalpoja Odziņas muižai par graudu noliktavu. 1908. gada 5. augustā Vidzemes guberņas institūcijās reģistrēta Mētrienas Viesīgā biedrība. Biedrība savā īpašumā ieguva lielo noliktavas ēku un jau 1908. gada beigās spēja parādīt pašu iestudētās lugas. 1909. gadā, kad namā kopīgi koncertēja Mētrienas, Ļaudonas un Saikavas kori, koncertu apmeklēja Latvijas mūzikas dižgari Jāzeps Vītols un Alfrēds Kalniņš. Rosīgs darbs turpinājās gan Latvijas pirmās brīvvalsts, gan pirmās PSRS un Vācijas okupācijas laikā. Pastāvēja koris, pūtēju orķestris, pašdarbnieki uzveda Raiņa, Aspazijas un Blaumaņa lugas. Notika regulāras rokdarbu izstādes. 1944. gada augusta sākumā vācu armija ēku nodedzināja. 1958. gadā, pēc kolhoza „Lidums” priekšsēdētāja Anatolija Dmitrijeva iniciatīvas, par saimniecības līdzekļiem atjaunotais nams tika svinīgi atklāts”.

Svētku vakarā viesu vidū bija Madonas novada domes priekšsēdētājs Andrejs Ceļapīters un Madonas novada pašvaldības administratīvās teritorijas kultūras darba organizators Jānis Kļaviņš, kā arī bijušie Mētrienas tautas nama vadītāji un tautas nama kolektīvu vadītāji. A. Ceļapīters vēlēja: „Esiet aktīvi, lai tautas nama logos gaisma deg līdz vēlai naktij!”.

Vairāk nekā divdesmit gadus Mētrienas tautas namu vadīja Daina Āboliņa. „Man šis nams vienmēr bijis tuvs un mīļš. Šejieniešiem kultūra vienmēr bijusi nozīmīga. Atklāšanas koncertā un ballē zāle bija pilna, kā senajos labajos laikos. Jūtama paaudžu pēctecība. Jauki, ka namiņš savests kārtībā, bet galvenais jau tomēr ir cilvēki, viņu darbošanās un prieks. Tas ir svētīgi, ka pagastā ir vieta, kur visiem sanākt kopā. Mēs, kalsnavieši, jūs varam tikai apskaust par šo ēku, kas domāta tieši kultūrai. Mētriena agrāk saucās Pamatī. Stiprs nosaukums. Arī cilvēki šeit visu vienmēr darījuši pamatīgi, gan zemi kopuši, gan dancojuši, dziedājuši, gan teātri spēlējuši. Lai viss izdodas!”, novēl Daina.

“Vispirms gribu pateikt „lielu paldies” visiem, kuri mani atcerējās – jūsu ziedi bija mīļš un patīkams pārsteigums”, tas bija pirmais, ko vēlējās pateikt bijusī Mētrienas tautas nama vadītāja Aija Špure, pirms dalījās iespaidos par kultūras nama atvēršanas svētkiem, “ir jauki redzēt namu, kas likās kļuvis mazāks, siltu, gaišu, sakoptu un modernizētu. Vakara gaitā, sēžot zālē, pilnīgi loģiski prātā nāca “mūsu komandas” taisītie pasākumi, izrādes

Turpinājums 2. lpp.

100ls dāvanu karti pasniedz A. Ceļapīters.

Viesu vidū Madonas novada domes priekšsēdētājs A. Ceļapīters un kultūras darba organizators J. Kļaviņš.

Bijusī tautas nama vadītāja Aija Špure.

Paldies bijušajiem tautas nama vadītājiem un pulciņu vadītājiem.

Bijušo kolektīvu vadītāju vidū D. Ceiziņa, L. Tumanova, E. Rimša, V. Balodis, M. Kozlova.

Turpinājums no 1. lpp.

– kā aukstajā laikā visādiem līdzekļiem centāties piesildīt zāli, vai dažādiem paņēmieniem notušēt sienās pleķus, lai tie nebojātu svētku noskaņu. Bet viss notikās arī tad, un jācer, ka nepleķi un aukstās rokas skatītājiem būs palikuši prātā no mūsu rīkotajiem pasākumiem. Savu īpašo nama auru un jaukus un īpašus pasākumus gribas vēlēt turpmākajā darbā kultūras nama kolektīvam!”

Mētrienas tautas nama vadītāja Anita Amata atzīst, ka pasākums izdevās, „galvenais, ka apmeklētāji bija apmierināti. Nekādi tīši bojājumi telpās arī netika konstatēti. Paldies visiem, kas atnāca”.

Mētrieniešus svētkos sveica kaimiņu pagastu pašdarbības kolektīvi – Ļaudonas pagasta jauktais koris „Lai top!” Anitas Melnupus vadībā, Kalsnavas pagasta jauniešu un senioru deju kolektīvi Dainas Āboliņas vadībā, Praulienas pagasta Saikavas dramatiskais kolektīvs Aijas Špures vadībā, kā arī pašmāju vecākās paaudzes pašdarbnieki Ārijas Jaško un Astrīdas Jefimovas vadībā.

Tautas nama remontdarbi veikti, piesaistot Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas piešķirto vienreizējo dotāciju 200000,- Ls apmērā. Darbus veica PS „A.A. & Būvkompanijas”.

Kāds zēns man vaicāja, kad mēs iesim uz „zaļo” māju? Te domāts bija tautas nams, kas ietēpies zaļā mētelīti. Padomāju, kas gan vainas tik jaukam titulam? Zaļš, tas ir tīrs. Kas gan mūsu garam var būt tīrāks par kultūru? Tā attīra, izglīto, uzlādē.

Teksts – **Solvita Stulpiņa**

Foto – **Valda Otvare, Solvita Stulpiņa**

Pateicība remontdarbu firmas pārstāvim A. Krīgertam.

Uzstājas pašmāju pašdarbnieces.

Koris „Lai top!”

Dejo Kalsnavas jaunieši.

Pilna zāle skatītāju.

Atraktīvie Kalsnavas deļotāji.

Saikavas dramatiskā kolektīva sveiciens.

Daina Āboliņa un viņas deļotāji dāvā eglīti.

DARBS

Iespēja strādāt

No septembra Nodarbinātības valsts aģentūra (turpmāk – NVA) sadarbībā ar pašvaldībām īsteno darba praktizēšanu bezdarbniekiem. Šim nolūkam ir atvēlēti 24 miljoni latu valsts un Eiropas struktūrfondu līdzekļu. Tā ir darba prakse pašvaldībās, kurā piedalās tie bezdarbnieki, kuri nesaņem bezdarbnieka pabalstu. Nodarbinātie veic sabiedrībai derīgus darbus. NVA apkopotie dati liecina, ka oktobrī jau 9654 bezdarbnieki (kopumā vēlas iesaistīties 21050 bezdarbnieku) ir uzsākuši dalību darba praktizēšanā, strādā pašvaldību izveidotās darba vietās. Bezdarbniekam, kurš piedalās šajos darbos, NVA finansiāli nodrošina 100 latu stipendiju ik mēnesi un, ja ir nepieciešams, līdz 20 latiem viena bezdarbnieka veselības pārbaudei pirms darba praktizēšanas uzsāk-

Sintija Lāce sagatavo zāli pasākumam.

Nu gluži kā skolas laikos – darbam gatavi!

šanas. Katrs pasākumā iesaistītais bezdarbnieks tiek apdrošināts pret nelaimes gadījumiem darba praktizēšanas vietā. Bezdarbnieka kopējais dalības ilgums pasākumā nevar pārsniegt 6 mēnešus gada laikā.

„Šo piedāvāto iespēju izmanto arī mūsu pagastā dzīvojošie bezdarbnieki”, stāsta Mētrienas pagasta sociālā darbiniece Arita Sīpola, „aktīvā nodarbinātības pasākumā „Apmācība darba iemaņu iegūšanai un uzturēšanai, ja darba devējs ir pašvaldība” uz šo brīdi strādā piecpadsmit mētrienieši. Jāsaka, ka gribētāju ir krietni vairāk. Tāpēc mēs sekojam, lai visiem gada laikā būtu iespēja strādāt. Projekts ilgs līdz nākamā gada beigām. Nodarbinātie veic sabiedrībai lietderīgus darbus, piemēram, sakopj pagasta apkārtni, strādā pie malkas sagatavošanas ziemai, attīra no krūmiem ceļmalas, ziemā tīra sniegu”.

Pagastā tiek īstenots arī otrs NVA piedāvātais projekts „Darba izmēģinājumi”. Tā mērķis ir piedāvāt iespēju bezdarbniekiem praktiski noteikt savu profesionālo piemērotību, strādājot darba vietā pie darba devēja. Šī pasākuma laikā bezdarbnieks var izvēlēties profesiju pirms bezdarbnieku profesionālās apmācības, kā arī iegūt nepieciešamās prasmes un iemaņas, lai iekārtotos patstāvīgā darbā. Bezdarbnieks šīn projektā drīkst iesaistīties ne ilgāk kā trīs mēnešus gadā. „Mūsu pagastā trīs cilvēki apgūst labiekārtošanas strādnieka darbu, viens – kultūras pasākumu organizēšanas prasmes”, informēja Mētrienas pagasta pārvaldes sekretāre Valda Otvare.

Dzintru Kļaviņu un Juri Eglīti nebaida piekritušo lapu daudzums centra birzītē.

Tautas namā kultūras pasākumu organizēšanas prasmes apgūst Sintija Lāce. „Man šeit ļoti patīk, ir jauks, draudzīgs kolektīvs. Apgūstu prasmes zāles noformēšanā, iekārtošanā. Vēroju, kā tautas nama vadītāja gatavojas pasākumiem, kā sagaida apmeklētājus”, pastāstīja Sintija.

Esmu dzirdējusi arī negatīvas atsauksmes par šiem projektiem, it kā neesot darbu, ko piedāvāt, laika apstākļi traucē strādāt ārā, tāda „gumijas vilkšana” vien esot. Spriedelēt gudri var tie, kuri paši nestrādā. Galvenais tomēr visā ir cilvēks. Tas ir ļoti veiksmīgs valsts atbalsts tiem, kuriem nepieciešami iztikas līdzekļi.

Teksts un foto – **Solvita Stulpiņa**

CILVĒKS STARP MUMS

Vēl neesmu īsts sociālais darbinieks, jāmācās daudz...

Pagājuši trīs mēneši, kopš par Mētrienas pagasta sociālo darbinieci strādā **Arita Sīpola**. Pirmās simts dienas, uz kurām ir moderni atskatīties. Kāpēc to nedarīt arī mums? Aicināju Aritu uz sarunu.

Arita, atcerēsimies, kā tas viss sākās? Šķiet, tas bija augusta pats sākums?

Darba gaitas sākās tā divaini – īstais vārds būtu „pēkšņi”. Sēdēju pie mammas darbā un Astrīda (bijusī sociālā darbiniece) tajā brīdī rakstīja atlūgumu un viņa man saka: „Arita, sniedz tik dokumentus skolā un strādā!” Tā nu arī viss sākās. Kā jau vienmēr sākot jaunas darba gaitas, ir jāiemācās daudz kas jauns. Jāiepazīst savus jaunus kolēģus un klientus. Pa šīm nostrādātajām darba dienām jau ir bijuši arī skumji brīži. No šīs saules aizgāja Kārlis – viņš bija viens no pirmajiem, ar kuru man veidojās kontakts un arī konflikts, bet ar viņu sāku arī iepazīt šī darba īsto „dabu”. Varu teikt, ka neesmu vēl īsts sociālais darbinieks, vēl daudz ir jāiemācās. Un augstskolā, kurā mācos, man dod iespēju labāk izprast, kādam ir jābūt īstam profesionālam sociālajam darbiniekam.

Kādā situācijā ir pašreiz mūsu ģimenes pagastā?

Ir ģimenes, kurām nepieciešams pabalsts malkas iegādei, pabalsts pamatvajadzību apmierināšanai, medicīnas izdevumu segšanai – bet ļoti trūkst naudas līdzekļu. Daudzi arī ir dzirdējuši par iespējamo akciju no Latvenergo puses, kur trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm dāvinās dāvanu kartes 500 kw vērtībā. Tas, protams, būtu liels atbalsts šīm ģimenēm un cerams, ka šis plāns īstenosies. Mēs gaidām ziņu no Latvenergo uzņēmuma.

Ko var nolemt pagastā uz vietas, ar kādiem jautājumiem jāgriežas novadā?

Katra ģimene vai persona var nākt pie sociālā darbinieka ar savu sāpi. Cilvēki nāk, lai iegūtu trūcīgās ģimenes (personas) statusu – šo statusu piešķir, ja vidējie ikmēneša ienākumi pēdējos trīs mēnešos uz vienu personu nepārsniedz 90 Ls. Ģimenes (personas), kurām piešķir šo statusu, saņem trūcīgās ģimenes (personas) statusu. Ar šo izsniegto izziņu ir atlaides ejot pie

Arita Sīpola.

ārsta, iespēja saņemt humāno pārtiku un apģērbu, un citus dažāda veida pabalstus. Uz vietas pieņem lēmumus sociālais darbinieks ar pārvaldes vadītāju par statusa piešķiršanu, GMI (garantētai minimālās ienākums) piešķiršanu, vienreizējo pabalstu, kas nepārsniedz 30 Ls, par pabalstu bāreņiem un ārpusģimenes aprūpē ievietotiem jauniešiem, ar apbedīšanu saistītu pabalstu piešķiršanu. Pārējos lēmumus pieņem Madonas pilsētas sociālā dienesta sēdē sociālie darbinieki kopā ar Madonas novada pašvaldības domes sociālo jautājumu komitejas deputātiem.

Kāda palīdzība ir sniegta pēdējos mēnešos?

Ir grūti tā pateikt, cik ir saņēmuši tie, kuriem pienākas. Ir tādi cilvēki, kuri paši cīnās ar savām rokām un kājām un principa pēc, un kaut kāda kauna pēc vienkārši nenāk un neko nelūdz. Pati vēl esmu tikai dalījusi pārtiku un piešķirusi šo statusu, naudas ziņā esmu skopa, jo atkal atkārtos – līdz gada beigām ir jāiztiek ar ļoti minimālu naudas summu. Bet, skatoties cilvēku lietas, uzskatu, ka palīdzēti ir daudz, daudziem ir sagādāta malka, piešķirti šie GMI, atmaksāti medicīnas izdevumi, palīdzēti ar transportu, uzskatu, ka palīdzība ir pietiekoši

Tikšanās reizē ar pensionāru padomes dalībniecēm.

sniegta ikvienam Mētrienas pagasta līdzekļu ietvaros.

Vai cilvēki prasa daudz?

Ir jūtams, protams, nāk cilvēki un prasa darbu. Kamēr var, cilvēki iet ogās un tie čaklākie arī labi nopelna. Agrāk varēja arī nopelnīt pagaidu darbos, nevienam nebija žēl samaksāt kādam, ja palīdzēja malkas skaldīšanā, dārza ravēšanā, siena vešanā. Šobrīd katrs dara tā, lai ietaupītu pēc iespējas vairāk. Līdz ar to darba trūkst. Šobrīd ir ļoti lieliska iespēja iet kursos, kurus piedāvā NVA un šo kursu laikā arī maksā stipendiju. Kursu beigās arī iegūst sertifikātu, ar kuru cilvēks var meklēt sev jaunu darba vietu. Ja kādam ir vēlšanās, var griezties pie manis un par šīm iespējām izstāstīšu.

Valsts Nodarbinātības dienests piedāvā projektus bezdarbniekiem – stipendiātiem. Pastāsti par šiem projektiem.

Daudzi piesakās stipendiātu lomai – cilvēki ir gatavi strādāt arī par 100 latiem, kas nav daudz, bet labāk tā. Un darbs, ko viņi dara, nav sapņu darbs – strādāt ceļmalās aukstā laikā un tīrīt grāvjus, sakopt Mētrienas apkārtni... Dažs noteikti nebija iedomājies, ka kādreiz vajadzēs tāda veida darbu darīt par tik mazu atalgojumu. Bet cilvēki ir optimistiski un dara savu darbu. Madonas pilsētā trūka šo darbinieku – nespēja savākt nepieciešamo cilvēku skaitu, tad pie mums jau veidojas rinda. Ja man vēl joprojām

nebūtu darba, noteikti nāktu un darītu, es neredzu citu izeju šodien. Tagad tu esi laimīgākais cilvēks, ja vispār darbs tev ir. Projekts ilgs gada garumā, taču katrs gada laikā nedrīkst strādāt ilgāk par sešiem mēnešiem. Cenšamies pēc iespējas vairāk iesaistīt cilvēku.

Tev, protams, vēl ir maza pieredze šinī darbā. Kam prasi palīdzību, padomu? Vai tas, ka mamma ir Mētrienas pagasta Bāriņtiesas priekšsēdētāja, palīdz?

Uī, padomdevēju man ir daudz, vislabākais, protams, man ir mamma, jo mums ir jāsastrādājas (viņa ir Mētrienas pagasta Bāriņtiesas priekšsēdētāja) un jomas, kurās strādājam, ir savstarpēji saistītas. Palīdzējuši ir daudzi, gan bijušie pagasta pārvaldes darbinieki un tagadējie jau noteikti ir mans neizsmeļamais padomu devēju kopums – no katra gūstu kādu ieteikumu un palīdzību labākai darba veikšanai. Dažreiz jau paliek bail, ka viņiem apņikšu ir saviem daudzajiem jautājumiem. Bet ceru uz viņu sapratni, kā nekā gados esmu jauna un tā dzīves pieredze ir tomēr tik maza.

Kā jau iepriekš pieminēju, mamma man ir lielākais palīgs un padomdevējs. Caur viņu labāk saņemu kontaktus ar cilvēkiem – viņai vienkārši tas sanāk. Un, protams, daudz arī mācos no viņas. Bieži dzirdu no viņas: „Tā tās lietas jākārt”. Daudzās lietās mūsu darbi ir savstarpēji saistīti un mums ir jāsa-

strādājas, uzskatu ka mums sanāk. Tas visnotaļ ir liels atbalsts, ja sākot darbu, kurā pilnīgi neko nesaproti, tev blakus ir pats tuvākais cilvēks, uz kuru tu vienmēr vari paļauties.

Tev ir augstākā izglītība, esi ieguvusi ekonomista diplomu. Zinu, ka mācies atkal. Pastāsti par savām studijām.

Jā, mācos tagad Attīstības Augstskolā – Rēzeknē sociālo darbu. Arī šeit esmu ieguvusi jaunas paziņas – no Madonas novada šeit mācās vēl divas kolēģes no citiem pagastiem – arī viņas man dot padomus darba veikšanā. Šīs augstskolas tēmas dikti atšķiras no tā, ko mācījās Rēzeknes augstskolā, te vairāk ir jāmeklē sacerēt – jāraksta esejas, jāmeklē filozofēt un spriedelēt, jāveic dažādi grupu darbi. Nav te manas mīļās grāmatvedības, kas man ir ļoti tuva un vēlētos arī šo darba jomu kādreiz attīstīt. Uz skolu braucu katru otro nedēļu ceturtdienās, piektdienās un sestdienās un pagaidām darba veikšanai tas arī netraucē, jo darbā esmu katru dienu, izņemot šīs četras darba dienas mēnesī. Un kā jau visiem studentiem, visi darbi, kas jānodod, top pēdējā vakarā pirms došanās uz skolu, tā ka tas noteikti netraucē manas darba gaitas.

Vai starp mācībām un darbu ir arī kāds brīvs brītiņš? Kā to piepildi?

Brīvais laiks ir, taču aizpildīt to ir grūti, jo Mētrienā ir maz iespēju jaunietim kā pavadīt savu brīvo laiku. Ja būtu, noteikti apmeklētu tautiskās dejas – esmu jau izteikusi domu par jauniešu kolektīva veidošanu, vajag tikai gribētājus. Pa vakariem kādai dāmai uztaisu maniķūru un pieaudzēju naziņus, esmu arī šajā jomā ieguvusi apliecības. It kā no malas liekas viegls darbs, bet tā nav, arī te vajadzīga pacietība, izdoma un veiklas rokas. Bet laipni gaidītas visas dāmas. Kad dzīvoju un strādāju Madonā, apmeklēju aerobikas nodarbības – savā ziņā aerobika ir kā dejojšana, labprāt arī tagad apmeklētu, bet tagad tāds prieks ir par dārgu. Žēl, ka atkal esam nonākuši pie tik kritiskas situācijas, ka atkal ir jāskatās, kur tu liec katru savu kapeiciņu.

Solvita Stulpiņa
Foto no personīgā arhīva

Mūsu jaunieši turpina mācības

Pienācis oktobris un laiks uz zināt, kā veicas mūsu jauniešiem, kuri šoruden uzsāka mācības jaunās mācību iestādēs. Neskatoties uz ekonomisko situāciju valstī, mētrienieši grib un vēlas savas zināšanas papildināt, turpinot izglītību gan vidusskolās, gan arodvidusskolās, gan studējot dažādās augstskolās. Lai viņi paši pastāsta par savām tālākizglītības gaitām!

„Mana skola šobrīd ir Madonas pilsētas 2. vidusskola. Kāpēc ne Madonas 1. vidusskola, ne Madonas Valsts ģimnāzija? Uzskatu, ka skolas ne ar ko neatšķiras. Jāmācās. Pagaidām mācības liekas diezgan

„Mācos Madonas pilsētas 2. vidusskolā. Šeit mācījušies daudzi mani draugi un esmu par šo skolu dzirdējis daudz pozitīvu atsauksmju. Mācīties ir grūtāk. Klasē esam 27 skolēni. Ar klases kolektīvu esmu apmierināta. Skolotājas

stingras. Jau pirmajā mēnesī bija daudz kontroldarbu, jo skolotāji vēlējas pārbaudīt mūsu zināšanas. Dzīvoju dzīvoklī, jo izbraukāt ir grūti. Dzīvojot atsevišķi no ģimenes, saprotu, ka man tās ļoti pietrūkst. Nekad līdz šim nebija jādodom par vakariņām. Ļoti priecājos par piektdienām, kad esmu mājās”.

Uģis Eglītis

Laura Siliņa

„Manas skolas gaitas līdz šim dalījušās trīs gadu posmos – Mētrienas pamatskola, Praulienas pamatskola un MVĢ progimnāzija. Šobrīd turpinu mācības Madonas Valsts ģimnāzijā. Skola man patīk, jo ir jauka, draudzīga atmosfēra. Sadzīvi atvieglo tas, ka ir skapīši, kuros liekam gan virsdrēbes, gan grāmatas un citus sīkumus. Septembris pagāja ātri, jo ir jauni un forši 10c

klasesbiedri. Mācības nav sarežģītas, vismaz pagaidām, kā dažkārt ir priekšstats par ģimnāziju. Arī mēs ne jau vienmēr visu izpildām, vienmēr neesam klusi un pareizi. Skolotāji arī nav „niknie”, viņi ir pretimnākoši. Ārpusstundu nodarbībās varam dziedāt, dejot, piedalīties pašpārvaldē. Man vienīgi nepatīk, ka jāraksta zinātniski pētnieciskais darbs. Visā visumā ir labi, esmu tur vietējā. Nāciet un piebiedrojieties!”

Arta Iesalniece

„Es mācos Preiju arodvidusskolā. Skola, kura ir vistuvāk mājām ar manis izvēlēto profesiju. Pēc skolas beigšanas būšu friziere. Pir-

mās naktis kopmītnē bija grūti aizmigt, ar nepacietību gaidīju piektdienu, kad varēs braukt uz mājām. Nu vairs nesūdzos. Esmu jau pieradusi. Savu izvēli nenozēloju. Jāmācās daudz. Daudz jāpieraksta, jo nav grāmatu. Tomēr skolotāji ir pacietīgi, atsaucīgi”.

Ieva Stalīdzāne

„Mācos Rīgā. Būšu interjera dizaina speciāliste. Mani ļoti piesaista šī profesija. Patīk zīmēt. Jūtos labi. Ar skolas izvēli esmu apmierināta”.

Dita Ļebedeva

„Mācos Rīgas Tehniskajā koledžā. Skolu beidzot, būšu biroja administrators. Nevarētu teikt, ka man izvēlēta profesija ir tā „īstā”,

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

negribētu sēdēt birojā, pie datora un strādāt ar dokumentiem. Gribētu kaut ko aktīvāku un vairāk ar cilvēkiem. Bet, par cik valstī „dīžķibeļi”, tad mācos tur, kur ir iespēja mācīties par valsts finansējumu. Es domāju, ka galvenais ir tikai mācīties, lai nav jāsež mājās, jo tāpat iegūtās zināšanas noderēs. Pirmais mēnesis – interesants! Jauni draugi un viss pārējais... Dzīvoju kopmītnēs, tā ka garlaicīgi nav. Runājot par mācībām, daudz kas ir jāapgūst pašmācības ceļā. Jāraksta referāti, jātaisa prezentācijas un jāuzstājas auditorijas priekšā. Bet ar visu esmu apmierināta. Gan jau skolu pabeigšu, protams, ne bez mammas palīdzības, kura sagaida mājās un svētdien „sapako” mani, lai atkal sāktu jaunu nedēļu”.

Ligija Krasovska

„Mācos Latvijas Universitātes Ekonomikas un Vadības bakalaura studiju programmā. Jāmācas trīs gadi. Kāpēc izvēlējos šo skolu? Vēlējos mācīties Rīgā. Arī mana māsa Lauma mācās šinī augstskolā. Citus variantus pat nebiju apsvērusi.

Ivita Freija

Pirmie iespaidi? Pats grūtākais man likās nosēdēt krēslā, jo, atšķirībā no vidusskolas, lekcijas un semināri ilgst pusotru stundu. Pamazām sāku pierast. Mana augstskola šogad svinēja deviņdesmit gadu jubileju”.

„Studēju Latvijas Universitātes Juridiskajā fakultātē Tiesību zinības. Kas būšu pēc skolas beigšanas, vēl nezinu, vēl pārāgi spriest, jo daudzi nozīmīgākie priekšmeti būs tikai nākamajos kursos. Ir doma kļūt par advokātu,

Uldis Jaško

bet, lai nokārtotu vajadzīgos eksāmenus, pieci gadi jānostrādā tiesību sfērā. Varbūt būšu prokurors, vai atradīšu darbu kādā notariātā, tiešām vēl spriest pārāgi. Kāpēc izvēlējos šo profesiju? Iedomājos, ka tas man varētu izdoties – daudz jārunā, jāprot pārliecināt, darbs ar cilvēkiem. Mani vienmēr ir interesējuši likumi, jo vienmēr gribas būt gudrākam par citiem, kā arī pārzināt savas tiesības. Īstā mācīšanās sāksies tikai tagad. Par apjomu vēl arī grūti spriest. Piemēram, vakar no diviem pēcpusdienā līdz vienam naktī „cīnījos” ar angļu valodas mājasdarbu, kas nebija no vieglajiem. Savukārt šodien tikai viena lekcija. Ja pasniedzējs neuzdod mācīties, tas nenozīmē, ka nekas nav jādara... Te nav vidusskola, kur skolotājs prasa un atprasa... Ir grāmatu saraksts un mācību programma. Man plauktā jau ir astoņas grāmatas, no kurām atvēris esmu sešas, lasīt sācis – trīs. Pirmie iespaidi? Vidēji. Viss ir savādāk, nopietnāk. Te nemācās, lai dabūtu labas atzīmes (no tādām gan arī neatteiktos), bet lai iegūtu zināšanas. Kas gan var sanākt par juristu, ja likumi „nošpiķoti”?

„Studēju Daugavpils Universitātes Sociālo zinību fakultātē psiholoģiju. Pēc studijām ceru būt laba psiholoģe. Psiholoģija man sāka interesēt jau vairākus gadus atpakaļ. Radās priekšnojauts, ka man šīs zināšanas ir nepieciešamas vairāk. Bieži draugi nāca pēc padoma, kuru izdevās arī sniegt. Vidusskolā es savu literatūras skolotāju ar savu plāpāšanu novedu tik tālu, ka viņa man ieteica studēt psiholoģiju. Pirmo nedēļu vēl varējām mazliet paslinkot, bet otrajā jau sākās definīciju „kalšana”. Jāmācās ir daudz un, kā izrādās, būs vēl vairāk. Savu fakultāti iesaku arī citiem, jo šeit ir interesanti, ir daudz iespēju sevi pilnveidot ārpus mācību laika. Arī kopmītnes ir salīdzinoši lētas, kā arī ir liela iespēja iekļūt budžeta grupā”.

Jolanta Siliņa

„Šogad uzsāku studijas Jēkabpils Arodbiznesa koledžā. Pabeidzot šo mācību iestādi, es iegūšu pirmā līmeņa augstāko izglītību grāmatveidībā. Skolā jāmācās divi gadi. Pēc koledžas beigšanas ir doma studēt tālāk kādā no sadarbības augstskolām – Latvijas Lauksaimniecības Universitātē, Rēzeknes Augstskolā vai

Rīgas Tehniskajā Universitātē. Šo skolu izvēlējos tāpēc, ka skolai ir valsts finansējums, māca manis izvēlēto specialitāti, esmu dzirdējusi labas atsauksmes par šo skolu un tā atrodas tuvāk mājām. Pirmais mēnesis pagāja iepazīstot skolu, skolotājus un kursa biedrus. Kā arī nācās pierast dzīvot dienesta viesnīcā. Kursā esam 30 studenti, – 26 meitenes un 4 zēni. Pa šo laiku ir jau nokārtotas vairākas ieskaites. Esmu iestājusies tautisko deju pulciņā. Salīdzinot ar vidusskolu, šeit jāmācās daudz vairāk. Ir jāveic dažādi praktiski uzdevumi un pētnieciskie darbi”.

Inīta Podniece

Dagnis Grišulis mācās Atašienes vidusskolā.

Edmunds Šķēls – Olaines Mētrienas un tehnoloģijas koledžā.

Absolventu tālākizglītības gaitas apzināja Solvita Stulpiņa
Foto no personīgajiem arhīviem

Līdz sirds dziļumam piepildīti darba gadi

Žēl, bet nekas nestāv uz vietas. Arī pulkstenis apiet savai stundai apkārt. Pildspalva izrakstās un laba grāmata izlasās. Vēlīnais saules stars apstājas logā, dzērviu kāsis izgaist debesīs un no sveces paliek tikai izstarotā gaisma. Žēl, bet nekas nestāv uz vietas. Skumji, bet arī cilvēkam ierakstīts savādā laiks. Bērns, kuram vēl neļauj, vēlas darīt lielas lietas. Vēl nedrīkst... Cilvēks mūža otrā pusē, kurš, ai, kā vēlētos, vēl daudz ko piepildīt, vairs nedrīkst... Paliek vidusceļš, viduslaiks, kurš paskrien kā ātrvilciens... Kā ātrvilciens aizsteigušies bibliotekāres Marutas Ošas darba gadi. Tas bija viņas laiks, viņas mīlestība uz darbu un sirds siltums, kurā bija atļauts arī visiem mums sildīties. Par šiem jaukajiem mirkļiem lūdzu atmiņās dalīties līdzcīvēkus, kuri bija un ir līdzās līdz sirds dziļumam piepildītajiem Marutas darba gadiem.

Maruta Oša.

bibliotēku, un dažu dienu laikā vajadzīgais materiāls jau bija klāt.

Marutas organizētie un vadītie pasākumi ir bijuši emocionāli, pārdomāti un sagatavoti, sākot no telpas noformējuma, viesu sagaidīšanas, līdz puķu pušķītiem un bērzu sulas glāzei.

Bet kāpēc ir bijusi? Viņa joprojām ir tikpat smaidīga, steidzīga un rūpīga savā puķu dārzā un ikdienas gaitās. Tikpat izpalīdzīga un atsaucīga, ievadot jauno bibliotekāri grāmatu pasaulē.

Veselību un dzīvesprieku vēlot, teikšu A. Skrjabes vārdus –

Saņēmu Laiku
aiz bārdas.
Man jāpaspēj vēl pateikt
burvju vārdu
un sienāždziesmu
paglabāt tai
siena zārdā,
kur vēju vēji
bezspēcīgi būs
to ārdīt.
Saņēmu Laiku
aiz bārdas.
...lai pagaida
Savu kārtu...”

Paldies par sadarbību saka Mētrienas pamatskolas latviešu valodas skolotāja
Marija Begis-Begge

Sakopšanas talka. Zaiga Podiņa un Maruta.

Maruta tautas tērpā (vidū) kādos Bērniņas svētkos.

„Maruta Oša ir ilggadīgākā bibliotēkas vadītāja Mētrienas pagasta vēsturē. Apzinīga un kārtīga līdz pedantismam. Savas nozares patriote. Patīkami bija kopā strādāt veselus četrdesmit gadus. Esot par pagasta padomes priekšsēdētāju, es lepojos ar savu bibliotēkas darbinieci.

Labi nostādītā bibliotēkas darbā bija arī sevišķas iezīmes. Ļoti sen tika stādīti pēdējie ievērojamiem ļaudīm veltītie koki. Pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados Mētrienā vairākas birzes veltīja Kārlim Ulmanim. Atsevišķus kokus radinieki iestādīja pārāgi no dzīves aizgājušajiem tuviniekiem. Maruta organizēja ozolu stādīšanu virknei ievērojamiem un nopelniem bagātiem mētrieniešiem.

Ozoli glabās mūsu izcilo novadnieku piemiņu nākošajās simtgadēs. Vēl kas – Marutas bibliotēka kļuvusi par informācijas avotu mētrieniešiem daudzās dzīves nozarēs”, atzīst Ilmārs Grudulis.

„Maruta ir ļoti emocionāls sirds cilvēks. Viņa priecājas, dusmojas, jūt kādam līdzīgam, līdz galam. Mērenība viņai nu nemaz nav raksturīga. Viņai patīk pārsteigt, iepriecināt radus, draugus, kolēģus, visus... Tāds bija arī man domātais pārsteigums pirmajā

darba dienā – Marutas pūcītes uz bibliotēkas galda (viņa kolekcionē suvenīrus - mazas keramikas pūcītes no dažādiem ceļojumiem), starp kurām ielikta no zeltīta papīra izgrieztas „promejošas” pēdiņas, blakus vāzē pēdējās rudens rozītes baltā krāsā un, protams, grāmata ar mīļiem novēlējumiem parakstīta... Tik pārdomāts un jauks pārsteigums, kas nespēj atstāt vienaldzīgu... Un tā tas ir it visur, kur Maruta pieliek savu roku, jo viņa visu dara „ar sirdi”, pārdomāti līdz pēdējam sīkumam, lai viss būtu kā vajag, saskaņā ar viņas iekšējo būtību, viņas sirdsapziņu. Lai nepietrūktus gaismas un esi vienmēr gaidīta savās mājās – bibliotēkā”, novēl jaunā Mētrienas bibliotēkas vadītāja Jolanta Vītola.

Maruta – dzīvo ar gaismu. Gaišo sev apkārt meklējot, gaišo tālāk dāvinot. Gaismas cilvēks – tā varētu nosaukt viņas būtību. Nesavtīgi dodot katram, liela un mazam, caur savu personību un dziļu kultūras izpratni. **Dzīvo ar atbildību.** Ar to visaugstāko pienākuma apziņu veic katru darbiņu. Katrs pasākums ilgi pārdomāts, izlolots, pārlūkts un akurāti izpildīts. Tāda viņa ir kultūras nama „saimniece”, tāda arī bibliotēkas vadītāja, tāda pētot sava ciema vēsturi, uzturot saikni ar bijušajiem un esošajiem mētrieniešiem. **Dzīvo ar prieku.** Ar prieku par ziedu pilnu plāvu, par pirmo dzelteno pavasara tauriņu, par cīruli, kas pieskandina debesu jumu, par ciemiņiem, kas ieradušies negaidot, par apkārtējo cilvēku veiksmešiem un panākumiem, par labu teātra izrādi un aktieru meistarīgu sniegumu, par pirmajām sniegpārslām un dziesmu, kas mīlestības skandināta. **Dzīvo ar cieņu.** Ar cieņu katram cilvēkam blakus, vārdiem, kas pateikt prasās, ar cieņu kļūsuma takām, maizei, ko galdā liek un darbam, ko katrs darām. **Dzīvo ar sirdi.** Ik dienu sagaidot kā brīnumu, arī to rītu, kas cauri pelēkas miglas vāliem no nakts tumsas palēnām nāk, jo rītam ir tik daudz cerību, darba un prieka. **Dzīvo ar mīlestību.** Kā varavīksni to uzceļot pāri savai zemei, ziedu, koku un kameņu rotātai, savai mājai kā baltu mākoņu salu dāvinot, nesavtīgi mīlot savu ģimeni, gudri audzinot abas meitas un mazbērņus. Arī man ir ticis, Maruta, daudz Tavas gaismas, prieka un mīlestības. Esmu izjutusi Tavu atbildību, Tavu cieņu un dvēseles dāsnumu. Šobrīd vēlu Tev stipru veselību, daudz prieka un laiku sev! Paldies!

Ināra Krjukova

Atmiņas apkopoja
Solvita Stulpiņa

Foto no Mētrienas muzeja un „Mētrienas Dzīves” fondiem

MŪSU JAUNIEŠI ĀRZEMĒS

Ak, Amerika, Amerika...

Vai gan tas kāds brīnums, ka atkal kāds no mūsējiem dodas peļņas meklējumos uz ārzemēm? Bet šoreiz stāds ir īpašs. Daudziem jau zināmas ir valstis – Somija, Īrija, Anglija, Zviedrija, Norvēģija, kur kādam ir vajadzīgs latviešu čaklo roku spēks. Bet, domāju, ka uz tālo Ameriku aizbrauc retais. Šīni vasarā Madara Kraukle devās uz ASV, lai pāstrādātu un apskatītu šo tālo zemi. Par savām gaitām tur, aiz okeāna, stāsta Madara.

Zinot, ka Tu viena un pirmo reizi dodies tik tālā ceļā, nevaru nepajautāt, vai nebija bailes, neziņa, un kādi bija Tavi pirmie iespaidi, nolaižoties lidostā?

Lidojums kopumā ilga divpadsmit stundas. No tām deviņas – no Frankfortes līdz Čikāgai – bez nolaišanās. Vienīgais veids, kā izkustināt kājas, ir aiziet uz tualeti un atnākt atpakaļ uz savu sēdvietu. Lidmašīna bija tik liela, kā trīsistabu dzīvoklis. Skatoties filmas, lidojums tik garš nemaz nelikās. Palīdz arī doma apziņā, ka drīz, kā man kāds draugs teica, būs lielo sapņu un iespēju zemē. Ar brāļu palīdzību jau iepriekš biju noskaidrojusi, kā nokļūt no Čikāgas līdz manai turpmākajai apmešanās vietai Wisconsin Dells. Internetā rezervēju naktsmītnes. Līdz braucienam bija jāpavada nakts lidostā. Čikāgas lidosta ir milzīga. Pēc pasažieru skaita otra lielākā pasaulē. Ielidojot Amerikā, jāiziet muitas kontrole. Un te nu kādam var neiepatīties tavs izskats vai tas, kā tu runā. Tad nākas palikt pie "Amerikas robežas" ar garu degunu. Visi mēģinājumi vēltīgi. Man par laimi viss OK! Izkāpjot no lidmašīnas, emocijas bija dažādas. Šī bija vienīgā reize, kad pārņēma neomulīga sajūta. Un visu manu pozitīvo apņemšanos sāka nomākt bažas, jo nedarbojās ne telefons, ne internets. Metu taksofonā centus, tas tik visus "apriji", rezultāta nekāda. Ko darīt, ja atrodies viens un otrā pasaules malā? Neomulīgi. Labi, ka lidostā nebija vienīgā nakšņotāja. Parunāju ar cilvēkiem, mēģināju noskaidrot sev interesējošo informāciju, kas, kur un kāpēc? Tad arī pirmo reizi saskāros ar angļu valodu. Labi, ka amerikāņi nerunā tā, kā briti, kuri, runājot, liekas, ka mutē viņā karstu kartupeli. Amerikāņi runā tā, kā mēs esam raduši mācīties angļu valodas stundās. Līdz ar to lielas problēmas ar valodu nebija. Protams, ir dažādi izteicieni, kurus apgūt var dzīvojot Amerikā. Ar melnādaino cilvēku te nav retums. Lidostā viens šāds darbinieks man citīgi, labu gribēdams, stāstīja, kā ērtāk nokļūt līdz Greyhound autoostai, bet man ar to saprašanu tik labi neveidās. Valoda, kurā runā melnādainie cilvēki, ļoti atšķiras no ierastās angļu valodas. Toties cilvēku izturēšanās pārsteidzoša – laipni, izpalīdzīgi un tiešām smaidīgi. Ja nebūtu tik lielas pretimnākšanas no vietējiem, mana orientēšanās plašajā Amerikā būtu daudz apgrūtinošāka.

Cilvēkiem darbā ir augsta kultūra. Viss izdomāts līdz pēdējam sīkumam klientu ērtībām. Izbrīnu izraisīja autobusu šoferu darba pienākumi.

Darba vietā veikalā.

Pirms sākt reisu, šoferis stādās priekšā, kā viņu sauc, cik ilgi brauksim, kāds ir galapunkts. Apstājoties pieturās, pasažierus informē, kur ko var nopirkt. Visiem palīdz ērti iekārtoties sēdekļos. Ļoti laipni. Mājās saskāros ar pilnīgu pretstatu. Bija nepieciešamība zvanīt uz Madonas autoostu, pēc sarunas secināju, ka labāk nebūtu zvanījusi... Skumji, bet fakts.

Otrā rītā, ar bagātām zināšanām, kuras pa nakti ieguvu, devos ar metro līdz autoostai, lai tālāk turpinātu ceļu līdz savai apmešanās vietai. Par metro arī ir savs stāsts. Normālai amerikāņu ģimenei pieder 2 – 3 automašīnas, viņi ar metro nepārvietojas. Ar šo transportu pārsvarā pārvietojas melnādainie iedzīvotāji. Secinājums viens – nedrīkst nevienam pievērt ne vismazāko uzmanību. Sēdi, skatoties grīdā, vai ārā pa logu. Viņiem nepatīk pievērsti acu skatieni. Īpaši, ja brauc viena. Interesanti, ka dažbrīd metro slīdes vijas augstu virs ielām, pat līdz četru stāvu mājas augstumam.

Arī par Čikāgas autoostu varētu stāstīt gari un plaši. Iedomājieties milzīgu halli, kura pilna ar visdažādāko tautību pārstāvjiem, katrs aizņemts ar savu problēmu, savu rūpi. Cits guļ blakus lielai kaudzei čemodānu, cits nododas lūgšanām. Savukārt, tualete melnādainās meitenes atsvaidzina grimu, ievēido matus ar lokšķērēm. Cits staigā ar čemodānu uz priekšu, atpakaļ, meklējot ceļu, tāpat, kā es.

Ierodoties Amerikā, sajūtas diezgan vientuļas, jo viss jauns, svešs, bet tā jau ir vienmēr un visur. Mēģināju sazināties ar kādu tautieti, bet, man par pārsteigumu, visas vasaras garumā tas neizdevās.

Vai Amerikā ir tā, kā rāda filmās – augsti debesskrāpi un šaušana uz ielām?

Amerika tiešām ir tāda, kā rāda filmās. Pilsētā, kurā es biju, dzīvo apmēram seši tūkstoši iedzīvotāju. Vasarā to skaits pieaug līdz vairākiem miljoniem. Pilsēta ir kā liels atrakciju parks, kur atvaļinājumā dodas daudzas amerikāņu ģimenes un tūristi. Amerikā autovadītāja tiesības drīkst kārtot jau no sešpadsmit gadu vecuma, tāpēc nav brīnums, ka maza "knariņš" vada liela izmēra auto. Mašīnas tiešām ir milzīgas un daudz. Daudzi pārvietojas arī ar motocikliem, arī tetovējumi ir ierasta lieta. Realitāte ir arī filmās rādītie dzeltenie skolnieku autobusi. Skolas autobusu pārējie ceļu satiksmes dalībnieki apdzīt drīkst tikai pēc noteikta autobusa signāla, tāds ir likums. Ja to neievēro, ir lielas nepatīkšanas.

Čikāgas panorāma no 103. stāva.

Ar draugiem no Dominikānas republikas.

Kādu laiciņu pavadīju Medisonā, kas ir Viskonsinas štata galvaspilsēta. Biju kopā ar meiteni, kura tikko uzsākusi studijas universitātē. Līdz ar to pati savām acīm redzēju arī to, ko rāda filmās par amerikāņu jauniešu ikdienā. Piemēram, mājas ballītes. Jaunieši klubos nav sastopami, jo alkoholu atļauts lietot tikai no divdesmit viena gada vecuma. Bet tas nenozīmē, ka nenotiek ballītes. Viss notiek privāti. Neiztiek arī bez policijas iejaukšanās. Tad visi bēg kur nu kurais.

Par šaušanu uz ielām nemāku teikt, jo pati ar to nesaskāros, bet, protams, ir rajoni, kuros labāk nerādīties. Ir tā sauktie „ķīniešu rajoni”, ar tiem atbilstošu kultūru, ēdieniem, tradīcijām. Nevienam cilvēkam, kas lūdz naudu uz ielas, neredzēju, bet, kā paši amerikāņi stāstīja, tad arī pie viņiem jūt dižķibeles sekas. Daudziem biznesa lietas nesokas tik raiti, kā agrāk.

Zagšana ir ļoti reta parādība. Cilvēki pie mājām naktīs atstāj dažādu dārza aprīkojumu, bērnu rotaļlietas, riteņus. No rīta viss stāv, kā stāvējis. Vismaz tā bija tajā pilsētā, kur es dzīvoju. Arī pie degvielas uzpildes stacijām brīvi pieejamas dažādas eļļas pudeles. Nezinu, vai pie mums tas būtu iespējams...

Par ēšanas paradumiem. Viss dzirdētais ir tīrā patiesība. Iecienītas sausās uzkodas, hamburgeri un tā tālāk. Protams, ir iespēja paēst arī garšīgi un veselīgi, neiekļaujot ēdienkartē kolu un hamburgerus, bet tā jau ir katra paša izvēle.

Pastāsti par darba gaitām!

Strādāju kopā ar ķīniešiem, ukraiņiem, turkiem, slovakijiem, rumāņiem. Mans pienākums bija uzskaitīt viesnīcas istabiņas, tualetes. Nodomāju, vai tad man visu vasaru tas vien būs jādara? Atradu darbu veikalā. Strādājām kopā ar puisi no Indijas. Man bija jāpūlejas, lai pircējs, ienācis veikalā, var ātri atrast sev nepieciešamo preci. Lai plauktos nekā netrūktu. Apdrukājām arī apģērbus ar dažādu simboliku. Pastrādāju arī pie kases. Interesanti bija tajās reizēs, kad veikalu apmeklēja "šokolādes cilvēciņi" un citīgi man taujāja par preču klāstu. Sākumā mēģināju noskaidrot, ko tad pircējs kāro, bet turpmākajās dienās uzreiz atbildēju – mēs to nepārdodam... Jo nebija ne jausmas, ko viņš prasa... Saprast grūti, var tikai nojaust...

Dzīvoju kopā ar dominikānieti. Ļoti jauka meitene. Mūsu satikšanās arī bija interesanta. Kad ierados dzīvoklī, viņa bija vēl darbā. Dodoties pie miera, atstāju istabā gaismu, lai viņa nesabistas, mani ieraugot. Viņa, pārnākusi ap divpadsmitiem naktī, izbrīnīta man vaicā – tu pie gaismas guli?

Pazinu puisi no Jordānijas. Runājot liekas, cilvēks kā cilvēks. Bet interesanti tas, ka vairākas reizes dienā, noteiktās stundās puisis paņem savu paklājiņu un nododas lūgšanām. Pat darba laikā. Vēl interesantāk, kad pēc viņu ticības sākas ramadans, gavēšanas laiks. Laiks, kad nedrīkst neko ēst, ne dzert. Un tā no saullēkta līdz saulrietam.

Vai bija iespēja un laiks arī kaut ko apskatīt?

Pabiju Čikāgā, kas man, meitenei no laukiem, bija kas īpašs. Pirmās emocijas vienreizējas. Autobuss tevi izsēdina uz ielas starp miljoniem cilvēku un auto. Ielās nekad neiespīd saule, jo apkārt tik milzīgi debesskrāpi. Apmeklēju slaveno Millennium parku. Braucienā ar kuģi pa Čikāgas upi un Mičigana ezeru izdevās aplūkot arī Čikāgu naktī. Viss mirdzošs uguntiņās. Pasakaini. Neaprstāmi, tas jāredz pašam. Runājot par debesskrāpiem, biju uzbraukusi 103. stāvā.

Kādas sajūtas pārņem, esot tik tālu no Latvijas?

Dažādas. Ir gan neziņa, satraukums. Skumjas pēc mājām. Grūtāk ir pašā sākumā un tad, kad līdz došanās mājup atlikušas pāris dienas. Bet visam pāri tomēr tik ļoti vajadzīgā lielā dzīves skola un pieredze, kuru ne par kādu naudu nenopirkt.

Vai brauksi atkal, ja būs iespēja?

Iespēja ir. Darbu man piedāvāja arī nākošajai vasarai. Vai braukšu? Pasaulē ir tik daudz skaistu vietu, kuras gribētu apskatīt. Lai apskatītu Ameriku, vajadzīgs ilgs laiks. Esmu guvusi nelielu priekšstatu par to, kā cilvēki dzīvo okeāna otrā pusē.

**Solvitas Stulpiņas teksts
Foto no personīgā arhīva**

MEDĪBAS
MAKŠĶERĒŠANAMežos, laukos
un ūdeņos

Oktoobra mēnesī Mētrienas mednieki sarīkoja vairākas kolektīvās medības ar dzinējiem. Sezonas atklāšana notika 3. oktobrī. piedalījās divdesmit viens mednieks. Guvums – vienpadsmit stirnas un viena lapsa. 10. oktobra medībās izgāja piecpadsmit mednieki. Nomedītas deviņas stirnas un lapsa. Medību dienās krita divi aļņu teļi. Veiksminieki bija Kaspars Rozītis un Aivars Kapaklis.

Turpinās arī individuālās medības. Meža cūkas nomedījuši Jānis Rozītis un Valdis Kaminskis. 18. oktobra vakars bija labvēlīgs Jurim Jefimovam. No sava medību torņa Raksalā nomedīja divus jentus un āpsi.

Odzienas ezerā tuvojas sekmīgais līdaku velcēšanas laiks. Oktobrī vairākas līdakas noķēruši Arvīds Kuze, Viktors Aleknavičs un Andris Broks.

Ilmārs Grudulis

SPORTS

Volejbola
čempionāts sācies

30. oktobrī Madonā galvenā sporta organizatora Māra Gailuma vadībā notika volejbola komandu pārstāvju sanāksme. Tika apspriests čempionāta nolikums. 2009.gada čempionātā piedalās astoņas komandas, sadalītas divās apakšgrupās. A grupā spēlēs Madonas 2. vidusskolas, Ērgļu, Lubānas un Kusas komandas. B grupā – Mētriena, Heta, Lubāna/Barkava (sastādīta no diviem apvidiem) un Mārciena. Apakšgrupās komandas savstarpēji tiksies trīs reizes. Pēc tam izspēlēs ceturtdaļinālu ar pretējās grupas komandām. Čempionāts noslēgsies ar finālspēlēm. Atceresimies, ka 2008. gada rajona čempionāta priekšspēlēs Mētrienas volejbolisti uzrādīja labāko rezultātu un saņēma kausu. Finālspēlē ar sudraba medaļām palika otrie.

Mētrienas komandā čempionātam pieteikti desmit spēlētāji. Čempionāta cīņas grupās notiek 18. oktobrī, 8. novembrī un 15. novembrī. Ceturtdaļināla spēles notiks 28. oktobrī, pusfināla cīņas 5. decembrī, bet fināls 12. decembrī.

18. oktobrī jaunajā Madonas sporta centrā Mētrienas komanda ar vienādu rezultātu 2 : 0 uzvarēja Mārciena un Lubānas/Barkavas komandas. Ilgi Mētrienas volejbolisti cīkstējās ar Hetas spēlētājiem. Tomēr trijos setos bija spiesti atzīt madoniešu pārkumu. Pietrūka fiziskās izturības, lai gan pretspēlētāju vecums bija divreiz lielāks. Ļoti izjutām, ka vairākus mēnešus nenotiek treniņi Mētrienas sporta zālē. Remontu veicošā celtniecības firma nekādi netiek galā ar savām līgumsaistībām.

Pirmajās spēlēs Mētrienas komandas sastāvā laukumā izgāja Edgars Točs, Māris Točs, Armands Grudulis, Pāvels Konovaļenko, Arturs Fridrihsons, Aigars Karāns un Edgars Veikšāns. Uz rezervistu soliņa Uģis Eglītis. Atzīmējams, ka savas spēles rezultativitāti 18. oktobrī bija jūtami paaugstinājis Arturs Fridrihsons.

Ilmārs Grudulis

MĒNEŠA JUBILĀRI

Teklai Bojārei – 85

Svētku galdu sarūpējusi meita Vilma.

Dienā, kad devāmies pie jubilāres, sildīja silta rudens saule. Valdīja tāds jauks rudenīgs noskaņojums. Ierodoties pie Bojāres kundzes, ar viņu kopā mūs sagaidīja viņas meita Vilma. Jubilārei Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis pasniedza jauku vilnas segu, kas sildīs viņu aukstos ziemas vakaros. Lasot novēlējumu, Teklai acis sariešās asaras – uz brīdi palika tā maz-

Jubilāri sveic Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs A. Dzenovskis.

liet skumji. Apsēžoties pie galda, raisījās sarunas par senām atmiņām. Tekla ir uzaudzinājusi divus dēlus un meitu. Meita arī ikdienā mammu

bieži apciemo.

Vēlam jubilārei veselību un izturību. Būt tikpat optimistiskai kā līdz šim.

Aritas Sīpolas teksts un foto

Eugēnijai Jermacānei – 50

Paldies Tev, mammīt!

Atceros, kā bērnībā man mamma katru rītu pina matus. Man to viņai, savukārt, vajadzēja darīt vakarā. Vēl spilgtā atmiņā tā diena, kad vecāki man uzdāvināja pirmo lellī. Bērnību izbaudījām visā pilnībā. Mamma man īpaši daudz neko neaizliedza, jo biju mierīgs un paklausīgs bērns. Neatceros, vai mamma lasīja pasakas, bet šūpuļdziesmas gan dziedāja.

Bija arī savs darbiņš veicams. Mans pienākums bija pārvest no ganībām gotiņu un to pabarot.

Mani un Juri mamma audzināja ar lielu mīlestību, dodot tikai labāko. Cik atceros, viņa nebija īpaši stingra, atļāva daudz, reizēm pat pārāk. Viņa gribēja tikai to labāko. Mamma arī joprojām mūs atbalsta vienmēr, varbūt reizēm pat tur, kur nevajadzētu. Viņa ļauj mums pašiem kļūdīties un to saprast. Pavadot uz skolu, viņa vienmēr dāvāja buču. Paldies Tev, mammīt!

Mammai ļoti patīk adīt. To viņa dara cauru gadu. Mamma mīl ru-

Mamma jaunībā.

šināties dārzā. Tuvas viņai ir puķes. Neatņemama ikdienas sastāvdaļa ir dziedāšana.

Mums neiztikt bez mammas padomiem, tie nāk no sirds. Dažreiz padomu viņa prasa man. Tas priecē, jo saprotu, ka viņa mani novērtē.

Paldies Tev, mammīt, par visu! Paldies par vērtīgajiem padomiem. Dzīvoju pēc Tava padoma – dari, ko gribi, bet apdomā sekas!

Mēs vēlam Tev stipru veselību, lielu izturību un daudz prieka un

Mēs vēl mazi...

draugu apkārt! Vēlētos uzdāvināt visas pasaules laimītes. Mīļš sveiciens apaļajā jubilejā!

Ieva un Juris

INFORMĀCIJA

Deklarācijas būs jāiesniedz elektroniski

Atgādinām, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām” 15. panta pirmās daļas 3. punktu ar 2010. gada 1. janvāri nodokļu maksātājiem – kā juridiskām, tā arī fiziskām personām, kas veic saimniecisko darbību, būs jāiesniedz nodokļu un informatīvās deklarācijas Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk – VID) tikai elektroniskā veidā, izmantojot VID elektroniskās deklarēšanas sistēmu.

Savukārt, nodokļu maksātājiem, kuru juridiskā adrese vai deklarētā dzīvesvieta atrodas administratīvajā teritorijā, kurā nav interneta pieejas

infrastrukturā teritoriālā seguma, ir tiesības iesniegt nodokļu un informatīvās deklarācijas rakstiskā veidā līdz 2011. gada 1. janvārim.

VID Vidzemes reģionālās iestādes Madonas nodaļa lūdz nodokļu maksātājus, kuri vēl nav noslēguši elektroniskās deklarēšanas līgumus, bet kuriem ar 2010. gada 1. janvāri būs obligāti jāiesniedz nodokļu administrācijai nodokļu un informatīvās deklarācijas elektroniskā veidā, savlaicīgi reģistrēties par elektroniskās deklarēšanas lietotāju, lai deklarācijas un pārskatus varētu elektroniski iesniegt nodokļu normatīvajos aktos noteiktajos termiņos.

Informāciju par elektroniskās deklarēšanas iespējām varat iegūt

VID mājas lapā www.vid.gov.lv sadaļā „Elektroniskā deklarēšana” vai VID Vidzemes reģionālās iestādes Madonas nodaļas Nodokļu maksātāju Konsultāciju daļā (64807352) un Nodokļu iekasēšanas daļā (64807353) Raiņa ielā 3, Madonā.

Papildus informējām, ka š.g. 26. novembrī plkst. 10.00 VID Vidzemes reģionālās iestādes Madonas nodaļas 2. stāva Mācību telpā Nr. 204 tiek rīkots seminārs „Par VID Elektroniskās deklarēšanas sistēmas lietošanas iespējām un priekšrocībām”.

L. Ivāne

VID VRI Madonas nodaļas Nodokļu maksātāju konsultāciju daļas priekšniece

ATMIŅAS

Atnāc tagadni satikt!

Atnāc!
Atnāc satikt tagadni,
Pavadīt pagātni,
Sagaidīt nākotni,
Godāt to ar klātbūtni!

Ir saulains augusta rīts, kādi šogad ir ļoti reti, tātad domātais pasākums varēs izdoties kā iepilnots. Nu tik jāmeklē kurpes un kleita un jādodas ceļā! Satikšanās norunāta pie bijušās darba vietas – kolhoza un vēlāk paju sabiedrības „Līdums” ēkas. Satiekoties vajadzēja pat savstarpēji iepazīties, jo ne visi strādāja vienlaicīgi. Jā, nemaz nepateicu – notiks bijušo „Līduma” zootehniķu, vetārstu un mākslīgas apsēklošanas tehniķu salidojums. Vispirms braucam pie bijušajiem kolēģiem, kuru vairs nav mūsu vidū, uz Ozolkalna un Saikavas kapsētām. Ar klusuma brīdi, atmiņu stāstījumiem un ziediem pagodinām Intu Matīsiņu, Jāni Kovaļevski, Pēteri Kaļeņikovu, Ainu Paličku, Annu Tumanovu, Viju Andersoni, Pēteri Sniedzi, Pēteri Varkali, Jāni Brizgu. Pa ceļam iegriežam savus spēkratus arī „Ozoldrūvās”, lai pagodinātu kolēģi Veroniku nozīmīgajā jubilejā.

Protams, bija arī dziesma „Augstu laimi un prieku”, dzejas rindas un Lolitas Krūmiņas veltījumi katrai jubilārei visas dienas garumā. Neaizmirsām arī kolēģi Jāni Freiju, kurš noteikti arī būtu ar mums... Veseļojies, Jāni, lai nākamajā gadā varētu braukt pie Veras uz kārtējo satikšanos. Diena jau sen pāri pusei, tāpēc vēderi prasa savu.

Turpinājums paredzēts „Cīrulīšu” mājās, tāpēc mastā tiek uzvilts saimniecības karogs. Lai varētu pacelt tostus, dāvanas, ziedi un laba vēlējumi bija jāsaņem astoņām kolēģēm, kurām šogad apaļas un pusapaļas jubilejas. Galdā liekam līdzpaņemto groziņu saturu un zootehniķu un vetārstu atskaites sapulce par aizvadīto laiku var sākties. Sarunās uzzinām, cik katrai liela saimniecība, ar ko nodarbojamies, kā esam pavadījušas šos gadus. Vakars jau klāt, bet vēl gaida pirtiņa ar zāļu slotiņām un dīķis, lai atveldzētos! Šķiramies ar prieku par atkalredzēšanos un, lai piedod tās biedrenes, kas šoreiz netika. Uz redzēšanos nākošgad „Ozoldrūvās”!

Ligita Tumanova

Foto no personīgā arhīva

Ziedi Jānim Kovaļevskim.

Ziedi kolēģiem.

Bijušie kolēģi kopā.

Mētrienas pagasta sieviešu kora piecpadsmiit gadu jubilejas svinības

31. oktobra vakarā Mētrienas pagasta sieviešu koris aicināja uz dzimšanas dienas ballīti. Koris dibināts 1994. gada 29. oktobrī.

Koncerta pirmajā daļā „15 – gades hronika 10 dziesmās” koris un diriģente Baiba Āboliņa-Smirnova, atskatījās uz saviem piecpadsmiit pastāvēšanas gadiem. Kā pirmā tika dziedāta latviešu tautas dziesma „Kur tu jāsi, kalpa puisi” Selgas Mences apdarē, atceroties panākumus pirmajā koru skatē, kurā piedalījās „Jūsma”.

Koncerta otrajā daļā – „Dzimšanas dienas ballīte”. Te nu bija viss, kas pieder pie jubilejas balles – gan ciens, gan salūts, gan viesi. Mētrienas tautas nama zālē valdīja īsta jautrība. Kori svētkos sveica Laudonas jauktais koris „Lai top!”, vīriešu koris „Gaiziņš”, Saikavas vidējās paaudzes dejotāji, Kalsnavas pašdarbnieki un citi.

Koris „Jūsma” pateicas saviem atbalstītājiem: Mētrienas pagasta pārvaldei, Jurim Mālniekam, SIA „Zemzarīši AB”, SIA „Daima”, Dallmayr Kaffee SIA „GP Baltics”, „Jēkabpils Būve”, tipogrāfijai „Erante”.

Ballītē pabija Solvita Stulpiņa
Foto – Juris Smirnovs

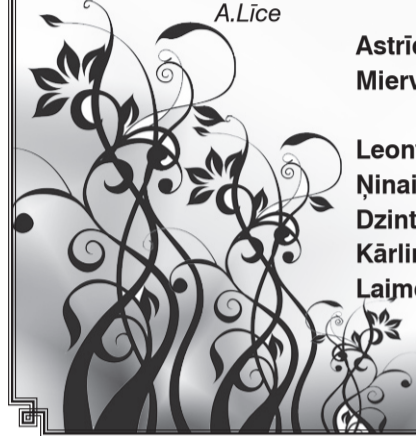

APSVEIKUMI

Piedzīvot sevi
Tik pilnu
Kā ūdens glāzi,
Kad ir jau ar kalnu,
Bet vēl nelīst pāri,
Tik pilnu
Kā medus kāri,
Lai jātur ar abām rokām.
Un, kur nokrīt kāda lāse,
Lai uzzied kaut viena
No trejdeviņām.
Piedzīvot sevi,
Piedzīvot pašam sevi.
A.Līce

Sveicam decembra jubilārus!

Guntai Zālītei	02.12.	18
Kristīnei Zvejsalniciei	22.12.	18
Agrim Krastiņam	03.12.	20
Aivaram Ilgsalietim	11.12.	40
Valentīnam Pavlovam	06.12.	50
Astrīdai Jefimovai	12.12.	55
Miervaldim Kārlim Točam	27.12.	65
Leontīnei Ilgsalietei	25.12.	70
Ņinai Konosovai	30.12.	70
Dzintrai Krasovskai	21.12.	70
Kārlim Zariņam	31.12.	75
Laijdotai Priednieci	26.12.	85

NOTIKUMI

Oktobris īsumā

3.10.	Mētrienas mednieki atklāj kolektīvās medības ar dzinējiem.	18.10.	Mētrienas pagasta vīriešu volejbola komanda spēlēja čempionātā Madonā.
10.10.	Sveciņu vakars Ozolkalna kapos.	30.10.	Pensionāru padomes sēde.
11.10.	Novada dome pārbauda pagasta pārvaldes dokumentāciju.	31.10.	Mētrienas sieviešu kora „Jūsma” piecpadsmit gadu jubilejas koncerts.
12.10.	Sākas ceļa asfaltēšanas priekšdarbi posmā Lazdona – Mētriens.		
17.10.	Tautas nama atklāšana pēc remonta.		

Notikumus apkopojis
Ilmārs Grudulis

Uzsākta ceļa Lazdona – Mētriens rekonstrukcija

SIA „Autotransporta direkcija” Sabiedriskā transporta daļa informē par remontdarbu veikšanu Madonas rajona teritorijā autoceļa P 62 Krāslava – Preiļi – Madona 126, 58 – 139,96km. Šajā ceļa posmā uz laiku no 2009. gada 25. oktobra līdz 2010. gada augustam satiksme tiks organizēta pa vienu brauktuves pusi atbilstoši apstiprinātai satiksmes organizācijas shēmai, uzstādot autovadītājus informējošas ceļa zīmes. Pasažieru pārvadātājiem un pasažieriem jārēķinās ar autobusu reisu izpildes laiku kavēšanu.

Ceļa rekonstrukcija tiek veikta, piesaistot ERAF finansējumu, kura

saņēmējs ir Latvijas Republikas Satiksmes ministrija. Darbus veic SIA „Saldus Ceļinieks”.

Solvitas Stulpiņas foto

Izsūti pasaulē gaišu domu,
un nedomā par tās ceļu!
Tā aizies...
apies pasaulei apkārt
Un atgriezīsies pie Tevis...

Sirsnīgi sveiceni
Eugēnijai Jermacānei jubilejā!

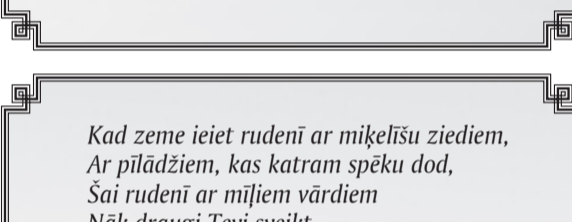
Mētrienas pagasta pārvalde

Katru dienu sudrabā redzēt,
Katru mirkli sudrabā vērt.
Visas skumjas sudraba segā,
Mīļu sirdi noaustā, tērt.
Tumsā sudraba guntiņu atrast,
Kura sudraba liesmiņām sprakst,
Būt kā dūrainim, kuru silda,
Mātes ieadīts, sudraba raksts.
K. Apškrūma

Daudz baltu dieniņu
Jeļenai Strogovai jubilejā!

Mētrienas pagasta pārvalde

Kad zeme ieiet rudenī ar miķeļišu ziediem,
Ar pilādziem, kas katram spēku dod,
Šai rudenī ar mīļiem vārdiem
Nāk draugi Tevi sveikt.
Un novēl būt ar saules stariem,
Kas tumsību un sniegputeņus veic,
Un palikt vienmēr saules pusē
Un gaismā, ko spēj sirdis izstarot.
(Z. Lazda)

Mīļš sveiciens **Jeļenai Strogovai**
jubilejā!

Glabā sevī dvēseles siltumu!
Lai raits dejas solis!

Pašdarbnieku kolektīvs

Kamēr, ceļoties no rīta,
Sirdī saules domas dzims,
Tikmēr bēdu donī melnā
Tava veiksmē nenogrims.

K. Apškrūma

Vislabākie vēlējumi
Jurim Jirgenam jubilejā!

Mētrienas pagasta
pārvalde

Nezin no kurienes tas,
Klēpi Jums iekritis kamolīts mazs.
Miedzīņā vaidziņi sārti tam tvīkst,
Laimi vai lielāku vēlēties drīkst?

Sveicam
Eļīnu un Māri Macijevskus
ar meitiņas **Dārtas Eļizas**
piedzimšanu!

Lai bērniņu mīl uz zemes
un sargā no debesīm!

Mētrienas pagasta
pārvalde

Gadi kā dīvaini dārgumi,
Birst tie kā ziedi no ābeles salnā.
Nobirst kā ziedi un aizspurdz kā putni,
Pagaistot zilajā kalnā.
Atskaties, noietos gadus sāk svērt,
Un gadu pie gada kā pērles vērt.
Un brīnīs, cik virtene raiba.

Teklai Bojārei
vēl ilgus gadus būt stiprai,
saglabājot sauli sirdī un
dzīvi mīlēt nepārstāt,
novēl vecākās paaudzes pašdarbnieki
un pensionāru padome

Tavs ieguvums ir Tavi gadi,
Kas Tevi mīļi sveikuši.
Tos sagaidot un aizvadot,
Tu bagātāka kļuvusi.
Jo katrs gads Tev kaut ko devis
Un katrs kaut ko paņēmis.
Lai prieks par iegūto un doto,
Un katru gadu nodzīvoto!

Sveicam **Hertu Siliņu** dzimšanas dienā!
Lai Tev sokas visi darbi,
lai sejā gaismas un prieks!

Vecākās paaudzes pašdarbnieki
un pensionāru padome

Pienācis laiks dzīves debesīs
Atbrīvot vietu priekam.
Bezgala daudz prieka pērliņu
Ikdienā apkārt pulgo.

Sveicam **Juri Jirgenam** dzimšanas dienā!
Lai spēks, veselība un izturība!

Mētrienas pamatskolas
kolektīvs

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731,
pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.
Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Maruta Oša,
Marija Begis-Begge, Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA “Erante” tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115